

Beretning fra rotur på Susåen i weekenden 30 april-1 maj

Arrangeret af Birgitte og Michelle og med deltagelse af Bodil, Michael, Malene F og Mette N.

Den står på noget som er anderledes for de fleste af os: Å-roning. Mødetid lørdag morgen kl 8.00 i klubben for at hente kajakkerne og så af sted i kortege.

Ved ankomst ved Vrangstrup læssede vi hurtigt kajakkerne og al grejet af. Dernæst sendte vi to biler af sted til slutdestinationen, så vi ville have en bil stående der - vi skal jo ro på en å, og det er nu en gang sjovest hvis man kun skal ro den ene vej. Så der skal den logistik til som det nu engang kræver. Mens vi venter på at de to chauffører kommer tilbage i den anden bil bærer vi andre kajakkerne ned til vandet og får pakket.

Turlederne har valgt et aldeles udmærket sted at sætte i. Der er god adgang til vandet, og der er såvel muldtoilet som bord+bænke hvor vi kan få en lille snack mens vi venter på turlederne kommer tilbage fra logistik-togtet. To point. Til info så er der også to shelters (ifølge skilt koster det 40 kr pr overnatning, og der er et telefonnummer man skal melde sin tilstedeværelse på). Der føres kontrol med antallet af fartøjer på susåen, så Birgitte har sørget for at vi på lovlig vis kan ro med officielle kajaknummerplader på. Det koster 100 kr for en nummerplade der er gyldig i 4 dage.

Ohøj, over stok og sten. Man vænner sig fint til at få 2-3 km i timen helt gratis. Vi glider fint gennem landskabet og der er marker og køer at kigge på til begge sider. Vejret er fint - solen kommer ikke helt frem, men den ligger lige bag skydækket og man mærker tydeligt varmen. Det er lækkert oven på en ellers vinteragtig sidste halvdel af april.

Der er stille på åen. Vi er laaangt ude på landet på det sydlige Sjælland - der er ingen veje i nærheden og den ellers altid nærværende lyd at vand mod strand er der heller ikke. Kun fuglene hører vi, indtil maverne begynder at stemme i. Så da vi kommer forbi et egnet sted går vi på land og finder madpakkerne frem.

Så er det Michelle hiver fiskestang og grej frem. Hun har aldrig prøvet at fiske før, men morfar har sørget for grej, så der mangler ikke noget og det hele ser meget prof ud. Måske lige bortset fra det med at få kastet snøren i vandet; det ser måske en anelse uøvet ud. Men med publikums støtte sker der hurtige fremskridt og det ser snart helt tilforladeligt ud. Fiskene bider dog ikke og vi begiver os af sted igen.

Eftermiddagen byder på forskelligartede landskaber. Vi er pludselig ikke blandt åbne marker men derimod midt i en skov. Præcis som at gå tur i skoven, omringet af træer, det er bare i kajak.

Fugle ser vi mange af gennem hele turen. Havørne, fiskeørne, skrigørne (ja, det hedder de), musvåger, fiskehejrer, en ravn og svaner i rigelige antal, herunder en med brækket vinge, ak. Bag Michelles kajak hænger et blink i en snøre og fanger ingenting trods metodeoptimering: Stang er droppet og snøren styres manuelt.

Hen på eftermiddagen munder åen ud i Tystrup sø og vi ankommer efter 17 km på første dagen til sidst til lejrpladsen ved Hørhaven. Det er en rigtig fin lejrplads med muldtoilet ("jeg går på mulleren, er der nogen der skal have noget med?"), bålplads og bord med bænk. Den ene halvdel af pladsen er dog noget sumpet - det er tydeligt den bliver oversvømmet når vandstanden i søen af og til er højere. Men den anden halvdel er fint tør, så den er i vinkel. Der er tilmed en vandpost et par 100 m væk, så vi mangler intet.

Med teltene plantet slår vi bagdelen i bænken og får en velfortjent fyraftensdrink mens vi ser frem til aftensmaden som turlederne har forberedt. Den står på chili con carne, og det viser sig at være ventetiden værd. 3 point mere. Til dessert: Ostebord og cookies med tilhørende Irish coffee (med thailandsk rom..?). 1 ekstrapoint. Har jeg glemt at nævne at turlederne har sørget for at tage brænde med så der er rigeligt til bålet? 2 point mere.

Aftenen holder næsten 100% tørt. Et par dråber af to omgange truer, men viljen hos regnguderne er der bare ikke. Michelles fiskestang som står alene arrangeret på et andet bord i vandkanten (ligesom vi har set profferne gøre mens de drikker kaffe 5 meter væk) og fanger stadig ingenting. Men det ser blæret ud, og hvem gider også fange noget lige inden sengetid?

Søndag morgen ankommer ledsaget af mere fuglekvidder (hedder det også det hvis der er tale om skrigørne?). Er par psykopatsvaner har underholdt dem uden ørepropper tidligere på morgenen, og det er skønt at mærke foråret endelig for alvor trænger sig på. Morgenmaden indtages inden vi velfornøjede stævner tilbage ud på søen. Bag Michelles kajak hænger et blink i en snøre. Metoden er endnu en gang blevet optimeret og involverer nu en colaflaske. Det ser garvet ud og vi er imponerede.

Søen snævrer ind, og vi finder kanalen hvor vi kan ro igennem til den noget mindre Bavelse sø. Lige ved kanalen møder vi den eneste anden trafik på hele weekenden idet der er 3-4 små joller med hver to gutter med fiskestænger. De fisker efter gedder. Rygtet siger at Benny ovre i den fjerne jolle har fanget én på over 1 m og 9 kg. På nethinden melder sig et billede af skræk ved at det samme skulle hænde for vor egen fiskerinde. Sådan én ville tynge kajakken noget, men heldet er med os og vi slipper med skrækken.

For enden af Bavelse sø fortsætter Susåen, og det er hyggeligt igen at være tilbage med naturen tæt på, på begge sider. Ja, og så er det rart at have den der medstrøm igen. Det må være sådan det føles på de der elcykler. Vi spotter igen ørne; tre der cirkler langt oppe. Og en mindre fulgl af ubestemt art som plager og jager en ørn væk.

Frokosten indtages på en dejlig åben bred og vi nyder solen, som for alvor begynder at få fat, imens vi ryger en lakridspibe. Turens eneste overbæring er på den sidste del. Den er kun ganske kort og der er ruller vi kan køre kajakkerne på, så vi bliver ikke slæbt helt af led. Eneste egentlige udfordring kommer lige herefter, idet vi skal gennem noget strøm ved møllen lige efter overbæringen. Nogle sten lige under vandoverfladen driller, men vi klarer den igennem uden uheld.

Turen er ved at være ved ende og vi kommer ind mod Næstved. Der er folk i skoven ved bredderne, der begynder at komme flere bygninger og vi kommer forbi Herlufsholm som ser fornemt ud fra vandsiden. Til sidst er vejen ikke længere; man kan ikke ro gennem det næste stykke, og det vil vi heller ikke, for det er her vi stopper efter i alt 41 km logget på GPS'en. Trods medstrøm på å-delen af turen er armene trætte.

Michelle har intet fanget, men får 2 point for underholdning og et åbenlyst talent som vi forventer meget af i fremtiden. Vi går i land ved landgangsbroerne og sender chaufførerne af sted for at hente de biler som står i Vrangstrup. De tilbageværende nyder solskinsvejret og gør kajakkerne klar til pakning mens vi venter på bilerne.

Vi er tilbage i Skovshoved kvart i 18 og gør kajakkerne rene inde vi kan lægge dem på plads.

Kajaknummerpladerne driller - de klistrer og vil ikke af. Men knofedt og vand har altid været et stærkt våben og vi står sejrrige tilbage. Omend vi er trætte på den gode måde. Og her tre dage senere er det et skønt minde at have at håret stadig lugter af bålrog selv efter 4 gange hårvask. Så ved man det har været en god tur. Pointmæssigt er det en ren 10'er.